

- πτωμα.
- Пажить, η. θηλ. νομή, βοσκή.
- Пажокть, η. θηλ. όπλή. = κο-
πίτο.
- Πάκι, έπιρ. πάλιν, αύθις, έτι.
- Πάκοствѣдю, εση. πάκοствο-
ваχз. έπηρεάζω, ένοχλώ,
βλάπτω. = πάκωστι δ'έϊю.
- Πάκοствηκз, α. άρσ. έπηρεα-
στής, έπηρεαστικός, πειρα-
στής, πειραστικός. § — πλό-
τι. σκόλοψ τῆ σαρκί (2.
Κορινθ. 12. 7.)
- Πάκοствъ, η. θηλ. ένόχλησις,
βλάβη (208), έπίπληξις, έ-
πηρεασμός. § Πάκοствъ тво-
рю. = πάκοствѣдю. § Πάκωστι
δ'έϊю. ὄρα έν τῷ δ'έϊю.
- Παλάта, υι. θηλ. παλάτιον.
(πληθ. църскіа палаты. τὰ
βασίλεια, τὰ άνάκτορα).
- Πάлицα, υι. θηλ. βακτηρία,
ράβδος (ποιμαντική) καλαϊ-
ροψ. § Палицею, ἢ палицами
вѣю. ραβδίζω.
- Παλιό, ήση(ώ). φλέγω, καίω.
= ωπαλάю.
- Πάμать, η. θηλ. μνήμη, μνεία,
μνημόσυνον.
- Πάпа, υι. άρσ. πάπας.
- Πάра, υι. θηλ. άτμίς, άτμός,
- άναθυμίασις.
- Пάρдєз, α. άρσ. ιστίον, άρμε-
νον. = в'ѣтрило.
- Парю, ήση(вос). = летāju.
- Πάσтва, υι. θηλ. ποιμνη, ποι-
μνιον.
- Πάствєнный, αα, σε. έπιθ.
(κτητ.) ὁ τῆς βοσκῆς, καί
ὁ τῆς ποιμνης. βοσκηματού-
δης. § πληθ. паствєннаа
(199). βοσκήματα.
- Πάствлю, ствнши. паствнхз.
= τῷ έπομ.
- Πάствѣдю, εση. паствоваχз.
ποιμαίνω. = παсѣ. § καί παθ.
-α. -μαι.
- Пастѣхз, α. άρσ. = пастырь.
- Πάстырски, έπιρ. ποιμενικῶς.
- Πάстырскіѣ, αα, σε. έπιθ. ποι-
μενικός, ποιμαντικός.
- Πάстырь, α. άρσ. ποιμήν, βο-
σκός. § — κόзх. = κόзлишарь.
- Πάстырство, α. ούδ. ἢ ποι-
μαντική (τέχνη).
- Пасѣ, έση(оу). парт. пасѣхз
(καί-ε'ахз). βόσκω, ποιμαί-
νω. § παθ. -α. -μαι. § μεσο-
α. βόσκομαι, νέμομαι (κσιν.
βόσκω, άμετάβατ.) άνευ
αύξήσ. ὅθεν ὁ μελ. περιφρασ.
пастіа в'ѣдз.